

Olympiaselostus

Rakkaat kuulijat!

Olette nyt vihdoinkin seuraamassa ensimmäistä suoraa lähetystä monien vaikeuksien jälkeen aikaansaaduista kaksikymmentätoisista olympialaisista täältä Kabulista.

Joukkueet ovat jo suorittaneet juhlanan avajaismarssinsa, jossa huomio kiintyi eritoten Neuvostoliiton uljaisiin panssarijoukkoihin ja Yhdysvaltain salskeaan merijalkaväkeen, sekä tietysti upouusiin euro-ohjuksiin, jotka suorastaan kimmelsivät täkäläisen auringon paahteessa.

Suomi ei luonnollisesti pienellä maanalla ollut pystynyt varustautumaan samalla tavalla kuin isoiset, mutta ei poikiemme ja tyttäriemme tarvinnut hävetä vitivalkoisia lumipukujaan, jotka hohtivat kuin Kuusamon hanget korpikuusten katveessa. Myös joukkueemme nostalgiset pystykorvakiväärät herättivät täällä ansaittua huomiota.

Upeiden avajaisten ainoa tahrasynty erästä naisihmisestä, joka yritti lakanaan pukeutuneena esittää rauhanenkeliä ja ehti jopa stadionin tartanille saakka. Onneksi välikohtauksesta ei päässyt kehittymään kovin vakavaa, sillä kommandojoukot eliminoivat tuon rauhanlietsojan nopeasti ja tehokkaasti. Muutama joukkue joutui tosin odottamaan vuoroaan tartanin siivouksen ajan, mutta eihän tuollaisen tahrin poistaminen nykyajan menetelmillä kauan kestä, ja aikataulu saatiinkin pian kiinni.

Varsinaiset kilpailulajit alkavat huomenna, jähkä joukkueet ovat päässeet kaivautumaan asemiin stadionin vihreään ruohomattoon ja kaupungin ympäristöön. Suomen joukkueella kävi arvonnassa sikäli hyvä onni, että saamme perustaa tukikohtamme pituushyppypaikalle, jossa on helppo kaivautua valmiiksi tehtyyn kuoppaan, sen kun nakkelee purut syrjään.

Muuten toiveet menestyksistä ovat joukkueemme keskuudessa realistiset, oikeastaan hieman vaisutkin. Totta kai ymmärrämme, että kisojen ohjelmaa on jouduttu muuttamaan aika tavalla, jotta kaikki kansakunnat on saatu yhdistetyksi ylevän olympiaaateen äärelle jälleen kerran. Vanhat lajit on karsittu lähes tyystin ammuntaa lukuunottamatta, mutta pääasiahan ei olekaan laji, vaan jalo kilpailu.

Lajimuutokset ovat kuitenkin kieltämättä heikentäneet suomalaisten mahdollisuuksia. Odotetun keihäänheittomitalin saavuttaminen ei ehkä nyt onnistukaan, kun laji muutettiin käsikranaatinheitoksi. Siinäähän ovat tunnustusti vahvimpia hyvin harjoitel-

leet palestiinalaiset ja vietnamlaiset, ellei sitten Afganistanin oma poika Karmee Ratika pääse kotikentällään yllättämään.

Harjoittelun puutetta potevat myös pitkänmatkanjuoksijamme, jotka tuntuvat olevan hieman pahoillaan siitä, että kilpailut on siirretty tasaradalta juoksuautoihin.

Sen sijaan nykyaikaisimmassa viisiottelussa Suomella on pieniä toiveita, sillä edustajamme Pauli Väyriäinen on osoittanut vakuuttavia otteita varsinkin leipälajissaan lehmänkäännöksessä. On kuitenkin muistettava, että muissa lajeissa, miehityksessä, saarrossa, vyörytyksessä ja boikotoinnissa iranilaiset ja jenkit ovat etukäteen arvioiden niin vahvoja, ettei ehkä Väyriäisen hyvä lehmänkäännöskään tällä kerralla riitä.

Naisten puolella toiveemme kohdistuvat ennen kaikkea suunnistajatyttäriimme, kun suunnistus nyt lopultakin saatiin olympialajiksi. Valitettavasti vain tyttäriemme harjoitusmahdollisuudet ovat jääneet ulkomaisten leirien varaan sen jälkeen, kun kompassi suunnistusvälineenä korvattiin risteilyohjuksella. Näin ollen onkin luultavaa, että amerikatari Rosalynn Pershing nappaa lajin kultamitalin.

Mutta rakkaat kuulijat, älkäämme menettäkö vielä toivoamme, sillä pommi on pyöreä, kuten tavataan sanoa. Urheilussa voi sattua mitä tahansa yllätyksiä, varsinkin näissä uusissa lajeissa. Jäämme jännityksellä odottamaan poikiemme ja tyttäriemme saavutuksia muistaen kuitenkin, että tärkeintä ei ole voitto, vaan pysyminen puolueettomana.

Kuulemiin Kabulista tältä päivältä!